

træffes beslutning om flytning eller hjemgivelse af et plejebarn.

Udvidelsen af klageadgangen omfatter tilfælde, hvor et barn efter direkte aftale mellem de biologiske forældre og plejeforældrene er anbragt i privat familiepleje hos plejeforældrene i overensstemmelse med reglerne i børneforsorgslovens kap. 12, og der derefter opstår spørgsmål om barnets flytning eller hjemgivelse, jfr. §§ 80-82.

For at sikre plejeforældrenes klageadgang er det samtidig foreslået, at der skal indhentes tilladelse fra det lokale børne- og ungdomsværn til hjemtagelse eller flytning, når plejebarnet har opholdt sig hos plejeforældrene i de sidste 2 år. Endvidere er betingelsen for forbud mod hjemtagelse foreslået lempet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

ad 1 og 2. Efter de gældende regler er adgangen til at flytte eller hjemtage et barn, anbragt i privat familiepleje, kun begrænset af en adgang for børne- og ungdomsværnet til at nedlægge forbud mod barnets flytning eller hjemtagelse, jfr. lovens § 81. Der er efter disse regler ingen sikkerhed for, at børne- og ungdomsværnene på forhånd bliver bekendt med forældrenes beslutning og derved får mulighed for at gribe ind.

Efter forslaget til den ny § 80 a. vil en ændret anbringelse kræve indhentelse af en forhåndstilladelse fra børneværnet, hvis barnet har været anbragt i plejehjemmet i 2 år eller derover. Der tænkes hermed på tiden umiddelbart forud for det tidspunkt, da kravet om ændret anbringelse rejses. Ved forslaget sikres det således, at børne- og ungdomsværnet i barnets opholdskommune i alle tilfælde ved sådanne længerevarende anbringelser skal give sit samtykke til, at barnet hjemtages eller flyttes.

I overensstemmelse med forhandlingerne i folkettinget om justitsministerens forslag til adoptionslov har det været overvejet at affatte bestemmelsen i § 81, stk. 1, 2. pkt., på samme måde som adoptionslovens § 9. Det er dog fundet hensigtsmæssigt at bevare bestemmelsen — som er indarbejdet i børneværnenes praksis — med den ændring, at ordene „i væsentlig grad“ slettes, således at et børne- og ungdomsværn får øget mulighed for at nedlægge forbud mod hjemtagelse, idet det må anses for både afgørende og tilstrækkeligt, at det konstateres, at hjemtagelse vil stride mod barnets tarv. Herved kommer bestemmelsen til at svare til retstilstanden før den 1. april 1965.

ad 3. Efter den gældende bestemmelse i § 82, stk. 1, 2. pkt., er klageadgangen begrænset til den, over for hvem der er nedlagt forbud mod flytning eller hjemtagelse af et plejebarn, dvs. de biologiske forældre.

Efter forslaget udvides klageadgangen til også at omfatte plejeforældre, når der træffes beslutning om barnets flytning eller hjemgivelse, eller når et børne- og ungdomsværn ikke vil nedlægge forbud i henhold til § 81, stk. 1.

ad 4. Efter den gældende bestemmelse i § 82, stk. 2, kan landsnævnets afgørelse vedrørende forbud mod hjemtagelse af den pågældende kræves forelagt for domstolene.

Efter forslaget, der skal ses som en konsekvens af bestemmelsen om plejeforældres mulighed for at indbringe sager for landsnævnet, gives der plejeforældrene en adgang til at indbringe landsnævnets afgørelser vedrørende flytning eller hjemtagelse for domstolene.

Lovforslaget vil ikke medføre direkte merudgifter for statskassen. Den udvidede klageadgang kan dog forventes i begrænset omfang at øge antallet af sager i landsnævnet og ved domstolene.